

Γιώργος ΑΓΟΡΑΣΤΑΚΗΣ
ΑΝΤΙΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΝΙΩΝ

**ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ**

***ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ***

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ 1999
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

**ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ : CRF Ο.Α.ΔΥ.Κ.
1996**

**ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
& ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΜΕΡΟΣ Α:

**ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ
ΜΕ ΙΔΙΑΖΟΝΤΑ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑ**

Εφαρμοζόμενα ευρωπαϊκά συστήματα προστασίας

1. ΓΕΝΙΚΑ
2. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
3. ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ & ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ *(Μια γρήγορη ματιά)*.....
4. ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑΣ *(Μια γρήγορη ματιά)*.....
5. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ - ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.....
 - 5.1 ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ (ΠΟΠ) & ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ (ΠΓΕ)
 - 5.2. ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑΣ.....
 - 5.3. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΩΝ ΟΙΝΩΝ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.....

ΜΕΡΟΣ Β:

Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ
2. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ *(Μια γρήγορη ματιά)*
3. ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ- ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
 - 3.1 ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
 - 3.2 ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ
 - 3.3 ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
 - 3.4 ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
4. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 2092/91 ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
5. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ - ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η καλύτερη αξιοποίηση των τοπικών αγροτικών πόρων αποτελεί μια σταθερή και μόνιμη επιδίωξη για κάθε Ευρωπαϊκή περιοχή και βρίσκεται κάθε φορά στο επίκεντρο διάφορων πολιτικών, στόχων, σχεδίων, προγραμμάτων για κάθε τόπο.

Ωστόσο με τον χρόνο υπό την επίδραση διάφορων εξωτερικών παραγόντων υπάρχει συνεχής διαφοροποίηση στο πλαίσιο που μπαίνουν όλα τα παραπάνω και οι αγρότες, οι φορείς τους και οι τοπικές Αρχές καλούνται να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα.

Έως πολύ πρόσφατα, η Ευρώπη γνώριζε δύο είδη γεωργίας:

- μια "κλασσική" γεωργία, στο μεγαλύτερο μέρος του ευρωπαϊκού χώρου, με μόνιμη φροντίδα την τεχνική βελτίωση και την εντατικοποίηση, που επέφεραν μεγαλύτερη παραγωγή και αυξημένη αποδοτικότητα. Η παραγωγή δημητριακών και η γαλακτοκομική κτηνοτροφία είναι δύο τομείς αυτού του είδους της γεωργίας.
- μια γεωργία που χαρακτήριζε τις λιγότερο ευνοημένες περιοχές, ειδικότερα τις ορεινές περιοχές. Σε ένα δύσκολο πλαίσιο (περιορισμένες επιφάνειες, πλαγιές, διαρθρωτικά μειονεκτήματα, κτλ.), οι τοπικοί φορείς έπρεπε, εδώ και πολύ καιρό, να βρουν διαφορετικά αγροτικά πρότυπα.

Στον αγώνα δρόμου της ανταγωνιστικότητας η «κλασσική γεωργία», ειδικά στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, έχει μείνει πολύ πίσω. Το μέλλον φαντάζει αβέβαιο γι' αυτήν. Ένα άλλο πρότυπο αναζητείται.

Οι κυριότεροι στόχοι, σήμερα, είναι η ποιότητα και η αξιοποίηση της αγροτικής πρώτης ύλης με τη μεταποίησή της σε τρόφιμα υψηλής ποιότητας.

Η επιτυχία μιας στρατηγικής που βασίζεται στην ποιότητα αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό στόχο για τις γεωργικές περιοχές του Νότου. Πράγματι, από την επιτυχία αυτή εξαρτάται η διατήρηση της τοπικής γεωργίας, που αποτελεί απαραίτητο τομέα δραστηριότητας για την οικονομική και κοινωνική ζωή των περιοχών. Ο μείζων άξονας ανάπτυξης για τις λιγότερο ευνοημένες αγροτικές περιοχές έχει γίνει, η αξιοποίηση των τοπικών αγροτικών προϊόντων με τη βελτίωση της ποιότητάς τους.

Σήμερα, όλοι καταλήγουν στη διαπίστωση ότι πρέπει,

- * να παράγεται μια πρώτη ύλη ποιότητας,
- * να αξιοποιείται με τη μεταποίησή της σε τρόφιμα ποιότητας,
- * να εφαρμόζεται αποτελεσματική εμπορία.

Από τα γεγονότα προκύπτει ότι η εφαρμογή τέτοιων ενεργειών δεν είναι, ωστόσο, τόσο εύκολη και συχνή. Το πέρασμα από το γεωργικό προϊόν στα τρόφιμα, όπως και το πέρασμα από την παραγωγή στην εμπορία, μπορεί να φαίνεται σαν ένα φυσικό επακόλουθο σε όσους βρίσκονται εκτός του επαγγέλματος. Η πραγματικότητα, όμως, είναι εντελώς διαφορετική.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ αργή στην Ελλάδα, στην Κρήτη. Χρόνος χάνεται και η απόσταση από άλλες περιοχές μεγαλώνει.

Από την εμπειρία προκύπτει ότι η συνάντηση αυτών των δύο τομέων -γεωργίας και ειδών διατροφής- δε συντελείται απρόσκοπτα, με φυσικό τρόπο. Εντούτοις, από παραδείγματα που δίνει η ζωή φαίνεται ότι, εάν τηρηθούν αυστηρά ορισμένες προϋποθέσεις, η επιτυχία είναι εφικτή.

Μια ενέργεια "αξιοποίησης των τοπικών αγροτικών πόρων με τη βελτίωση της ποιότητας" συνεπάγεται, κυρίως, την παροχή της στρατηγικής, του μάρκετινγκ, της διαχείρισης και της επαγγελματικής ακρίβειας στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς. Πρόκειται ταυτόχρονα για μια οικονομική δράση που απαιτεί, σε ένα ανταγωνιστικό πλαίσιο που γίνεται όλο και περισσότερο πολύπλοκο, τον καθορισμό και την εφαρμογή πολύ προηγμένων εμπορικών στρατηγικών και την τήρηση μιας απαραίτητης προϋπόθεσης, δηλαδή της **ποιότητας**.

Ένα πρώτο πρόβλημα που πρέπει να επιλυθεί είναι η γνώση των δυνατοτήτων και το πλαίσιο που τίθεται σήμερα για την «ποιότητα» στον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο που κινείται η γεωργία και η αγορά.

Σ' αυτό το ζήτημα έρχεται να συμβάλει τούτη η δουλειά. **Αποσκοπεί να παρουσιάσει το πλαίσιο της πολιτικής ποιότητας στον τομέα των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.**

Σήμερα είναι απαραίτητο να βρεθούν διέξοδοι στην αγορά και οικονομικά αποδοτικές εναλλακτικές λύσεις για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες αντιμετωπίζουν σημαντικά διαρθρωτικά και φυσικά μειονεκτήματα σε σχέση με τις "σύγχρονες" γεωργικές εκμεταλλεύσεις βιομηχανικού τύπου. Η ανάπτυξη και η αξιοποίηση προϊόντων με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αποτελεί μία οικονομικά ενδιαφέρουσα εναλλακτική λύση για πολλές από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, ανεξάρτητα αν αυτό αφορά τη διαφοροποίηση του φάσματος των προϊόντων, την ανάπτυξη ειδικών ποιοτικών χαρακτηριστικών μιας περιοχής, μεθόδους παρασκευής των προϊόντων ή την εφαρμογή διαφορετικών μεθόδων παραγωγής.

Στην αγορά, παρατηρείται όλο και μεγαλύτερο ενδιαφέρον των καταναλωτών για τα προϊόντα ποιότητας. Η έννοια αυτή καλύπτει πράγματα τελείως διαφορετικά, όπως τα προϊόντα μιας συγκεκριμένης περιοχής, τα προϊόντα με προστατευόμενη ονομασία, αλλά επίσης και τα προϊόντα που παράγονται με βιολογικό τρόπο παραγωγής. Η απαίτηση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι οι καταναλωτές συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο ότι η παρουσίαση των συμβατικών γεωργικών προϊόντων καθίσταται ομοιόμορφη και ότι τα κριτήρια ποιότητας για τα προϊόντα αυτά βασίζονται κατά κανόνα στην τυποποίηση και την ομογενοποίηση. Εξάλλου, η εντατική χρησιμοποίηση συνθετικών χημικών προϊόντων στη γεωργική παραγωγή, και όσον αφορά τη λίπανση και την επεξεργασία των προϊόντων,

οδήγησε πολλούς καταναλωτές στην αναζήτηση γεωργικών προϊόντων τα οποία παράγονται με περισσότερο φυσικό τρόπο σε σχέση με τα προϊόντα της εντατικής καλλιέργειας. Το αίτημα αυτό εντάσσεται σε ένα ευρύτερο κίνημα υπέρ της διατήρησης και της προστασίας του περιβάλλοντος, που αφορά επίσης και τη γεωργία. Ο βιολογικός τρόπος παραγωγής των γεωργικών προϊόντων αποτελεί ικανοποιητική απάντηση στα παραπάνω αιτήματα.

Βιβλιογραφικά στοιχεία αναφοράς για την παρούσα έκδοση αποτελούν,

- τα επίσημα κείμενα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από την Εφημερίδα των Ε.Κ.,
- τα σχετικά έντυπα πληροφόρησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DG VI, DG X)
- και του Παρατηρίου LEADER/AEIDL.

Γ. ΑΓΟΡΑΣΤΑΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ ΜΕ ΙΔΙΑΖΟΝΤΑ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑ

Εφαρμοζόμενα ευρωπαϊκά συστήματα προστασίας:

1. ΓΕΝΙΚΑ

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στα πλαίσια της πολιτικής του επανα-προσανατολισμού της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, και της διαφοροποίησης της γεωργικής παραγωγής, παίρνοντας υπόψη της ότι τα τελευταία χρόνια οι καταναλωτές έχουν την τάση να αποδίδουν προτεραιότητα, όσον αφορά τη διατροφή τους μάλλον στην ποιότητα παρά στην ποσότητα και να αναζητούν ιδιότυπα προϊόντα ή τρόφιμα ορισμένης γεωγραφικής καταγωγής, δημιούργησε ένα πλαίσιο πολιτικής ποιότητας στον τομέα των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, ώστε να επιτυγχάνεται στην αγορά μια καλύτερη προσφορά μεταξύ προσφοράς και ζήτησης.

Ένα πλέγμα κανονισμών και αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καθορίζουν τα συστήματα αξιολόγησης και προστασίας που ακολουθούνται σ' όλη την Ευρώπη για παραδοσιακά αγροτικά προϊόντα και προϊόντα με γεωγραφική ονομασία .

Παράλληλα με καμπάνιες πληροφόρησης προσπαθεί,

- να ωθήσει τους παραγωγούς και μεταποιητές να κάνουν χρήση των συστημάτων αυτών, τα οποία παρέχουν νομική προστασία σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και
- να ενισχύσει την ζήτηση για αυτά τα προϊόντα με την ενημέρωση των διανομέων και των καταναλωτών για την ύπαρξη και την σημασία των συστημάτων αυτών.

2. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

2.1 Τα εφαρμοζόμενα ευρωπαϊκά συστήματα προστασίας είναι:

Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης (ΠΟΠ)

Η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία του προϊόντος πρέπει να λαμβάνουν χώρα σε οροθετημένη γεωγραφική περιοχή με αναγνωρισμένη τεχνογνωσία. Η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά του προϊόντος οφείλονται βασικά ή αποκλειστικά στην εν λόγω περιοχή.

Προστατευόμενη Γεωγραφική Ένδειξη (ΠΓΕ)

Εδώ ο σύνδεσμος με τη γεωγραφική περιοχή παραμένει τουλάχιστον για ένα από τα στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης ή της επεξεργασίας. Επιπλέον, η φήμη του ονόματος του προϊόντος αποτελεί επίσης ένα σημαντικό στοιχείο.

Βεβαίωση Ιδιοτυπίας

Πραγματοποιείται μέσω της χορήγησης ένδειξης "Ειδικό Παραδοσιακό Προϊόν Εγγυημένο" (ΕΠΠΕ). Δεν αναφέρεται στην προέλευση του προϊόντος, αλλά αποσκοπεί στην ανάδειξη της παραδοσιακής σύνθεσης ή του παραδοσιακού τρόπου παραγωγής αυτού.

2.2. Πεδίο εφαρμογής:

Τα συστήματα αυτά αφορούν τα εξής προϊόντα: κρέατα και προϊόντα με βάση το κρέας, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, αυγά, μέλι, οπωρολαχανικά και βρώσιμα φυτά, φυτικά και ζωικά λίπη, ψάρια, οστρακόδερμα και μαλάκια, καρυκεύματα, προϊόντα αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, ποτά από φυτικά εκχυλίσματα, μπύρες.
- Για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας και μόνο στον προηγούμενο κατάλογο προστίθενται: η σοκολάτα, τα ζυμαρικά, μαγειρευμένα φαγητά, σάλτσες και αρτύματα, σούπες, παγωτά και γρανίτες, οίνοι και όξος.

2.3. Πώς καταχωρούνται οι ονομασίες των προϊόντων;

Η πρωτοβουλία για αίτηση καταχώρησης επαφίεται στους επαγγελματίες, οι οποίοι και οφείλουν να προβούν σε αυτή ομαδικά. Το προϊόν ορίζεται λεπτομερώς και σαφώς, ενώ λαμβάνονται υπόψη κατά τον ορισμό τα στοιχεία που προβλέπει ο ανάλογος ευρωπαϊκός κανονισμός.

Οι αιτήσεις εξετάζονται καταρχήν σε εθνικό επίπεδο και μεταφέρονται κατόπιν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Όλες αυτές οι διαδικασίες καταλήγουν σε κοινοτική καταχώρηση. Επιπλέον, προς παροχή εγγυήσεων στους καταναλωτές, οι κανονισμοί προβλέπουν διαδικασίες ελέγχου.

2.4. Η κατάσταση σήμερα:

Μέχρι σήμερα τα κράτη μέλη έχουν υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή περί τις 1500 καταρχήν αιτήσεις καταχώρησης ΠΟΠ και ΠΓΕ.

Στην πλειοψηφία τους οι αιτήσεις αυτές αφορούν τυριά και κατόπιν σπωρολαχανικά, κρέατα, αλλαντικά, μέλι και άλλα διάφορα.

Οι αιτήσεις αυτές εξετάζονται, και μια πρώτη καταχώρηση 320 ονομασιών έχει γίνει. Αιτήσεις, για χορήγηση ένδειξης "Ειδικού Παραδοσιακού Προϊόντος Εγγυημένου" έχουν αρχίσει να υποβάλλονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3. ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ & ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Μια γρήγορη ματιά

Κοινοτικό σύστημα προστασίας των γεωργικών προϊόντων διατροφής που επωφελούνται από μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη

3.1. Επίσημος τίτλος:

«Κανονισμός αριθ. 2081/92 της 14.7.1992 σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, όπως συμπληρώθηκε από τον κανονισμό αριθ. 2037/93 της 27.7.1993 ο οποίος καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής».

3.2. Στόχοι:

- να ευνοηθεί η διαφοροποίηση της γεωργικής παραγωγής
- να χορηγηθεί ενίσχυση στις αγροτικές περιοχές μέσω της προώθησης των προϊόντων που έχουν ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία συνδέονται με μια οροθετημένη γεωγραφική περιοχή.
- να ενισχυθεί ο καταναλωτής
- να εναρμονιστούν τα υφιστάμενα συστήματα.

3.3. Φορείς:

Αίτηση καταχώρησης μπορεί να υποβάλει μόνο μια ομάδα, όμως έχουν προβλεφθεί κατά παρέκκλιση διαδικασίες για ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

3.4. Χρονοδιάγραμμα:

Ο κανονισμός τέθηκε σε ισχύ στις 24.7.93 είναι υποχρεωτικός ως προς όλες του τις διατάξεις και ισχύει για όλα τα κράτη μέλη.

3.5. Μέτρα:

1. Πεδίο εφαρμογής:

Ο κανονισμός περιορίζεται στα γεωργικά προϊόντα και σε ορισμένα τρόφιμα για τα οποία υφίσταται σχέση μεταξύ των χαρακτηριστικών του προϊόντος και της γεωγραφικής του καταγωγής. Δεν εφαρμόζεται ούτε στα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα, ούτε στα οινοπνευματώδη ποτά.

2. Ενδείξεις:

Οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρούνται.

Προβλέπονται δύο διαφορετικά επίπεδα γεωγραφικής αναφοράς:

«προστατευόμενη ονομασία προέλευσης» (ΠΟΠ):

το όνομα ενός συγκεκριμένου τόπου το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός προϊόντος και προέρχεται από την περιοχή αυτή,

- του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες,
- του οποίου η παραγωγή η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οροθετημένη γεωγραφική περιοχή.

«προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη» (ΠΓΕ):

το όνομα ενός συγκεκριμένου τόπου, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή προϊόντος και προέρχεται από την περιοχή αυτή,

- του οποίου μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική αυτή καταγωγή,
- του οποίου η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οροθετημένη γεωγραφική περιοχή.

3. Προδιαγραφές:

περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- όνομα του προϊόντος,
- περιγραφή (πρώτες ύλες, κυριότερα φυσικά, χημικά, μικροβιολογικά ή/και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά),
- γεωγραφική οριοθέτηση,
- στοιχεία που αποδεικνύουν την καταγωγή,
- περιγραφή της μεθόδου παραγωγής του προϊόντος,
- στοιχεία που αποδεικνύουν το δεσμό με το γεωγραφικό περιβάλλον,
- στοιχεία σχετικά με την ή τις δομές ελέγχου,
- ειδικά στοιχεία της επισήμανσης που συνδέονται με την ή τις ισοδύναμες εθνικές παραδοσιακές ενδείξεις,
- τυχόν προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

4. Προϋποθέσεις καταχώρησης:

Οι ΠΟΠ και α ΠΓΕ πρέπει να έχουν καταγραφεί σε κοινοτικό επίπεδο.

Η αίτηση καταχώρησης συντάσσεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η γεωγραφική περιοχή. Οι ονομασίες καταχωρούνται σε ένα «μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων» το οποίο τηρεί η Επιτροπή. Η διαδικασία καταγραφής παρέχει τη δυνατότητα να εκφραστούν αντιρρήσεις και να γίνουν αποσύρσεις σε περίπτωση μη ανταπόκρισης προς τις προδιαγραφές.

5. Έλεγχος:

Οι δομές ελέγχου ορίζονται από το κράτος μέλος. Εξασφαλίζουν ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που φέρουν προστατευόμενη ονομασία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών. Οι δαπάνες των ελέγχων βαρύνουν τους παραγωγούς.

6. Προϋποθέσεις για τις συμφωνίες προστασίας των ΠΟΠ και ΠΓΕ με τις τρίτες χώρες.

7. Προστασία της ονομασίας έναντι των απομιμήσεων και ψευδών ενδείξεων.

8. Μέτρα που αφορούν τις μάρκες.

9. Επιστημονική επιτροπή:

Αποτελείται από επτά τακτικά και επτά αναπληρωματικά μέλη, τα οποία επιλέγονται από την Επιτροπή μεταξύ των εμπειρογνομόνων σε θέματα ΠΟΠ/ΠΓΕ. Εξετάζει τα τεχνικά και νομικά προβλήματα που άπτονται της εφαρμογής των κανονισμών.

4. ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑΣ

Μια γρήγορη ματιά

Κοινοτικό σύστημα προστασίας των γεωργικών προϊόντων διατροφής που επωφελούνται από μια βεβαίωση ιδιοτυπίας.

4.1 Επίσημος τίτλος

Κανονισμός αριθ. 2082/92 της 14.7.1992 σχετικά με τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων όπως τροποποιήθηκε από τους κανονισμούς 1848/93 και 2515/94 που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του προηγούμενου.

4.2. Στόχοι

- να ευνοηθεί η διαφοροποίηση της γεωργικής παραγωγής
- να χορηγηθεί ενίσχυση κυρίως στις αγροτικές περιοχές με την προώθηση προϊόντων που έχουν ορισμένα χαρακτηριστικά
- να ενημερωθεί ο καταναλωτής.

4.3. Φορείς

Μόνο μια ομάδα παραγωγών μπορεί να υποβάλει αίτηση καταχώρησης.

4.4. Χρονοδιάγραμμα

Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει στις 24.7.93 είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

4.5. Μέτρα

1. Πεδίο εφαρμογής:

γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα όπως καθορίζονται στο παράρτημα.

2. Ορισμός:

- **ιδιοτυπία:** το στοιχείο ή το σύνολο στοιχείων δια των οποίων ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο διακρίνεται σαφώς από άλλα παρεμφερή προϊόντα ή τρόφιμα που ανήκουν στη ίδια κατηγορία. Η ιδιοτυπία δεν μπορεί να περιορίζεται σε μια ποιοτική ή ποσοτική σύσταση ή σε έναν τρόπο παραγωγής που καθορίζονται από κοινοτική ή εθνική ρύθμιση ή από προαιρετικά πρότυπα, εκτός εάν η ρύθμιση αυτή ή το πρότυπο ορίζει την ιδιοτυπία ενός προϊόντος. Επιπλέον, το προϊόν πρέπει είτε να παράγεται από παραδοσιακές πρώτες ύλες είτε να παρουσιάζει παραδοσιακή σύσταση ή τρόπο παραγωγής ή/και μεταποίηση που να υπάγεται στους παραδοσιακούς τύπους παραγωγής ή/και μεταποίησης

3. Προδιαγραφές:

περιλαμβάνουν τα ακόλουθα τουλάχιστον στοιχεία:

- όνομα του προϊόντος
- περιγραφή της μεθόδου παραγωγής (πρώτη ύλη ή/και συστατικά ή/και μέθοδος παραγωγής)
- τα κυριότερα φυσικά, χημικά, μικροβιολογικά ή/και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά
- στοιχεία που επιτρέπουν την αξιολόγηση του παραδοσιακού χαρακτήρα
- ελάχιστες απαιτήσεις και διαδικασίες ελέγχου.

4. Προϋποθέσεις καταχώρησης:

η αίτηση υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ομάδα.

5. Έλεγχος:

οι φορείς ελέγχου ορίζονται από τα κράτη μέλη και επιβεβαιώνουν ότι τα προϊόντα που φέρουν μια βεβαίωση ιδιοτυπίας ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών. Οι δαπάνες των ελέγχων βαρύνουν τους χρήστες της βεβαίωσης ιδιοτυπίας.

6. Προϋποθέσεις για τις συμφωνίες προστασίας των βεβαιώσεων ιδιοτυπίας με τρίτες χώρες.

7. Προστασία των βεβαιώσεων από τις απομιμήσεις και τις ψευδείς ενδείξεις.

8. Ένα σύμβολο ορίζεται από την Επιτροπή (Ε.Ε. L 275 της 26.10.94).

9. Επιστημονική επιτροπή:

αποτελείται από 7 τακτικά και αναπληρωματικά μέλη τα οποία επιλέγονται από την Επιτροπή μεταξύ των επαγγελματιών. Εξετάζει τα τεχνικά προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή των κανονισμών.

5. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ - ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

5. 1. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ (ΠΟΠ) & ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ (ΠΓΕ)

1. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2081/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 14ης Ιουλίου 1992

"για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων"

24.7.92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 208

2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2037/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 27ης Ιουλίου 1993

"περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων"

28.1. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 185

3. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1107/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 12ης Ιουνίου 1996

"σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2081/92"

21. 6. 96 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 148

4. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 317/03

"Δομές ελέγχου που ανακοινώνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2081/92 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων"

26.10. 96 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. C 317/3

- Απόσπασμα -

5. 2. ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑΣ

1. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2082/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 14ης Ιουλίου 1992

"για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων"
24. 1. 92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 208

2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 1848/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 9ης Ιουλίου 1993

"περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2082/92 του Συμβουλίου για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων"
10. 7. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 168

3. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) ΑΡΙΘ. 2515/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 9ης Σεπτεμβρίου 1994

"για την τροποποίηση του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθμ. 1848/93 περί των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθμ. 2082/92 του Συμβουλίου για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων"
26.10. 94 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 275

4. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθμ. 1418/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 22ας Ιουλίου 1996

"για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων όσον αφορά τη χρήση γραφικού συμβόλου για τα ιδιότυπα γεωργικά προϊόντα ποιότητας των ιδιαίτερα απομακρυσμένων από το κέντρο περιφερειών"
23. 7. 96 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 182

5. 93/53/ΕΟΚ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 21ης Δεκεμβρίου 1992

"περί συστάσεως μιας επιστημονικής επιτροπής για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας"
21. 1. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 13/16

6. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 93/C 154/05

"Σύνθεση της επιστημονικής επιτροπής για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας"
5. 6. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. C 154

5. 3. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΩΝ ΟΙΝΩΝ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Για τους επιτραπέζιους οίνους και τους χυμούς σταφυλιών, ισχύουν διαφορετικοί κανόνες πιστοποιήσεων και ονομασιών που ρυθμίζονται με ειδική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Για ενημέρωση των ενδιαφερομένων παρατίθενται αποσπάσματα από τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις και μόνο σε ότι αφορά την Ελλάδα.

ΟΙΝΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/01

Κατάλογος των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για τις επαφές και τις σχέσεις με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και με άλλα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ενίσχυσης των μέτρων ελέγχου στον αμπελοοινικό τομέα (άρθρο 79 παράγραφος 1 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2048/89 (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 822/87 και άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2048/89.

2) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/02

Πίνακας ο οποίος δημοσιεύθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2238/93 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1993, σχετικά με τα έγγραφα που συνοδεύουν τις μεταφορές αμπελοοινικών προϊόντων και τα λογιστικά βιβλία που τηρούνται στον αμπελοοινικό τομέα.

3) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/03

Κατάλογος που δημοσιεύεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2238/93 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1993, σχετικά με τα έγγραφα που συνοδεύουν τη μεταφορά των αμπελοοινικών προϊόντων και τα μητρώα που τηρούνται στον αμπελοοινικό τομέα.

4) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/05

Κατάλογος των αρμοδίων υπηρεσιών στις οποίες έχουν αναθέσει τα κράτη μέλη την εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης για τη χρησιμοποίηση σταφυλιών, γλεύκους σταφυλιών και συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών για την Παρασκευή χυμού σταφυλιών.

5) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/07

Κατάλογος των οίνων ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές.

6) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/08

Πίνακας των επιτραπέζιων οίνων τα οποία ορίζονται ως «Landwein», «vin de pays»,

«vinho regional», δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 3 σημείο ι) του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2392/89

7) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/09

Κατάλογος των εθνικών υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο της τήρησης των κοινοτικών διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα.

8) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 96/C 344/10

Κατάλογος των εργαστηρίων που είναι επιφορτισμένα με τη διεξαγωγή των επίσημων αναλύσεων στον τομέα του οίνου.

96 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. C 344

ΜΕΡΟΣ Β:

Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Αν και ο όρος "βιολογική γεωργία" θεωρείται γνώριμος, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού έχει πολύ συγκεχυμένη εικόνα για την εμβέλεια και το συγκεκριμένο νόημα αυτού του τρόπου παραγωγής.

Η κατάσταση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η διάδοση αυτού του τρόπου παραγωγής γίνεται με πολύ αργό ρυθμό και στο ότι δεν υπήρχε για ένα πολύ μεγάλο διάστημα σχετική νομοθεσία και ακριβής ορισμός στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Πράγματι, χρειάστηκε να φθάσουμε στη δεκαετία του ογδόντα για να εμφανιστούν οι πρώτες σχετικές νομοθετικές διατάξεις στη Γαλλία, τη Δανία και την Αυστρία.

Το κατεξοχήν θετικό στοιχείο της κοινοτικής ρύθμισης, που τέθηκε σε εφαρμογή τον Ιούλιο του 1991, είναι το ότι διασαφήνισε την κατάσταση και έδωσε ένα μέσο για την κατανόηση και την ενιαία αντιμετώπιση του θέματος σε κοινοτική, ακόμα και σε διεθνή κλίμακα.

Ορισμός

Κατά την έννοια της κοινοτικής ρύθμισης, μπορούμε να ορίσουμε τη βιολογική γεωργία ως ένα σύστημα διαχείρισης της γεωργικής εκμετάλλευσης που συνεπάγεται σημαντικούς περιορισμούς ως προς την χρησιμοποίηση λιπασμάτων και γεωργικών φαρμάκων. Αυτή η μέθοδος παραγωγής συνίσταται σε διαφορετικές καλλιεργητικές πρακτικές και αποσκοπεί στην προστασία του περιβάλλοντος και την προώθηση μιας βιώσιμης ανάπτυξης της γεωργίας.

Επιδιώκει ταυτόχρονα διάφορους στόχους όπως η παραγωγή γεωργικών προϊόντων ποιότητας χωρίς κατάλοιπα χημικών προϊόντων, η ανάπτυξη μεθόδων παραγωγής φιλικών προς το περιβάλλον χωρίς τη χρησιμοποίηση γεωργικών φαρμάκων και συνθετικών χημικών λιπασμάτων καθώς και η εφαρμογή καλλιεργητικών μεθόδων που αποκαθιστούν και διατηρούν τη γονιμότητα του εδάφους.

Εξασφαλίζεται ο έλεγχος σε όλα τα στάδια της παραγωγής και της εμπορίας, εφόσον όλοι οι επιχειρηματίες υπόκεινται υποχρεωτικά σε σύστημα τακτικών ελέγχων που είναι επίσημα αναγνωρισμένο και επιβλέπεται από τα κράτη μέλη.

Ο εντοπισμός των βιολογικών προϊόντων πραγματοποιείται χάρη σε ακριβείς κανόνες επισήμανσης που αποσκοπούν στο να έχει ο καταναλωτής τη μεγαλύτερη δυνατή εγγύηση όσον αφορά την προέλευση, την παρασκευή, τη μεταποίηση και τη συσκευασία τους.

Οι διαφορές που αναφέρονται κατά κανόνα ανάμεσα στη βιολογική γεωργία και τη συμβατική γεωργία έχουν διαφορετικό χαρακτήρα :

- έλλειψη ρύπανσης του εδάφους και των υδροφόρων οριζώντων από τα γεωργικά φάρμακα,
- αύξηση της βιολογικής πολυμορφίας και από βοτανική και από ζωολογική άποψη,
- διατήρηση της διάρθρωσης και των ισορροπιών των μικροοργανισμών του εδάφους,
- μείωση της εκχύλισης ορυκτών στοιχείων χάρη στον ενισχυμένο ρόλο που προσδίδεται στην οργανική ύλη,
- έμφαση στις φυσικές ισορροπίες που επιτρέπουν την προστασία των καλλιεργειών μέσω μεθόδων φυσικής προστασίας, αντί για την τακτική χρησιμοποίηση γεωργικών φαρμάκων,
- όσο το δυνατόν μεγαλύτερη χρησιμοποίηση τοπικών φυσικών πόρων και ανανεώσιμων πηγών,
- μείωση της προσθήκης ενέργειας μέσω των εισροών και, συνακόλουθα του βαθμού εξωτερικής εξάρτησης για τη γεωργία.

Ανάμεσα στις επικρίσεις που εκφράζονται για τη βιολογική γεωργία πρέπει να αναφέρουμε το χαμηλότερο επίπεδο των αποδόσεων σε σχέση με τα συμβατικά συστήματα παραγωγής. Πράγματι πρόκειται για στοιχεία που αφορούν το μέσο όρο των αποδόσεων, επειδή φαίνεται ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές της απόδοσης ανάλογα με τις χρησιμοποιούμενες τεχνικές και τους τύπους παραγωγής.

Η βιολογική γεωργία συνεπάγεται υψηλότερο κόστος παραγωγής. Αυτό εξηγείται σε μεγάλο βαθμό, όπως έχουν σήμερα τα πράγματα από τη γεωγραφική διασπορά της παραγωγής, το μικρό μέγεθος των μονάδων παραγωγής, την ανάγκη ύπαρξης ειδικών εγκαταστάσεων μεταποίησης και συσκευασίας που είναι δύσκολο να καταστούν οικονομικά αποδοτικές, εάν δεν αποκτήσουν ένα ικανοποιητικό επίπεδο δραστηριότητας, από τη χρησιμοποίηση δαπανηρότερων μεθόδων καλλιέργειας, εφόσον απαιτείται περισσότερο εργατικό δυναμικό και ο βαθμός εκμηχάνισης δεν είναι το ίδιο αποδοτικός με της συμβατικής γεωργίας.

Τα ανωτέρω έχουν ως αποτέλεσμα να είναι οι τιμές των βιολογικών προϊόντων σημαντικά υψηλότερες από αυτές των συμβατικών γεωργικών προϊόντων. Οι διαφορές αυτές, που διαφέρουν από το ένα προϊόν στο άλλο, δεν οφείλονται άμεσα στο υψηλότερο κόστος παραγωγής, αλλά περιλαμβάνουν πολύ συχνά μία μεγάλη προσαύξηση των τιμών στα διάφορα ενδιάμεσα στάδια που παρεμβαίνουν στην εμπορία των βιολογικών προϊόντων.

Αν και η βιολογική γεωργία αποτελεί ενδιαφέρουσα απάντηση για ορισμένα θέματα ζωτικής σημασίας που αντιμετωπίζει σήμερα ο αγροτικός κόσμος, η ανάπτυξή της προσκρούει, εντούτοις, σε διάφορες δυσκολίες και ακόμα και σε σημαντικά εμπόδια. Η μετατροπή μιας παραδοσιακής γεωργικής εκμετάλλευσης προς τον βιολογικό τρόπο παραγωγής αποτελεί μία σύνθετη διαδικασία που παρουσιάζει δυσκολίες και σημαντικούς κινδύνους, τόσο από τεχνική όσο και από οικονομική άποψη. Κατά το στάδιο της μετατροπής, ο γεωργός δεν μπορεί να αντισταθμίσει την απώλεια απόδοσης με τη μεγαλύτερη αξιοποίηση της παραγωγής τον που δικαιολογείται από την ποιότητα του βιολογικού προϊόντος. Πράγματι, τα αποτελέσματα της ισορροπίας ανάμεσα στη γονιμότητα του εδάφους και το καλλιεργούμενο είδος, ιδίως από άποψη παραγωγικότητας, εμφανίζονται μόνο μετά από μία σχετικά μεγάλη περίοδο, της οποίας η διάρκεια εξαρτάται κυρίως από το πόσο εντατικές ήταν οι παραδοσιακές μέθοδοι παραγωγής που χρησιμοποιούνταν πριν από τη μετατροπή.

Η κοινοτική ρύθμιση

Ο κανονισμός (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, αποτέλεσε καθοριστικό βήμα για την επίσημη αναγνώριση της βιολογικής γεωργίας σε ευρωπαϊκή αλλά και σε διεθνή κλίμακα.

Ο εν λόγω κανονισμός καθορίζει τις βασικές αρχές αυτού του τρόπου παραγωγής καθώς και τους κανόνες που πρέπει να τηρούνται για τη μεταποίηση, την πώληση και την εισαγωγή των βιολογικών προϊόντων.

Αυτή η βασική ρύθμιση συμπληρώθηκε το 1992 και 1993 με διάφορους κανονισμούς της Επιτροπής για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής. Οι διατάξεις αυτές θεσπίστηκαν μετά από διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Μόνιμης Επιτροπής Βιολογικής Γεωργίας.

Η συμβολή αυτών των διατάξεων συνίσταται στην επίσημη αναγνώριση αυτού του τομέα, στον καθορισμό των κοινών κανόνων για όλους τους επιχειρηματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο πλαίσιο της βιολογικής γεωργίας και στο ότι εγγυώνται τη σαφή παρουσίαση των βιολογικών προϊόντων για τους καταναλωτές, θέτοντας τέρμα με τον τρόπο αυτό σε διάφορες καταχρήσεις που παρατηρούνταν μέχρι σήμερα σε αυτό τον τομέα.

Η χρησιμοποίηση του όρου "βιολογικός" στην επισήμανση και τη διαφήμιση των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων περιορίζεται στο μέλλον, στο εσωτερικό της Κοινότητας, μόνο στα προϊόντα που παράγονται με τις αρχές της παραγωγής και τους κανόνες που διέπουν τη μεταποίηση και ορίζονται από την κοινοτική ρύθμιση. Αυτή η ειδική προστασία αφορά τον όρο «βιολογικός» στα γαλλικά καθώς και τη διατύπωση του όρου αυτού στα ελληνικά, τα ιταλικά, τα ολλανδικά και τα πορτογαλικά. Η παρεχόμενη προστασία αφορά τον όρο «οργανικός» στα αγγλικά και τον όρο «οικολογικός» στα ισπανικά, δανικά και γερμανικά.

Η αγορά

Με την εφαρμογή του κανονισμού 2092/91 θα υπάρχουν πλέον στο μέλλον αξιόπιστα και εναρμονισμένα στοιχεία σε κοινοτική κλίμακα για τους επιχειρηματίες που ασκούν επισήμως δραστηριότητα σ' αυτόν τον τομέα παραγωγής.

Σήμερα εκτιμάται ότι οι παραγωγοί που ασκούν το βιολογικό τρόπο παραγωγής στην Κοινότητα ανέρχονται σε 14000 άτομα το 80% των οποίων βρίσκονται στην Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία.

Όσον αφορά την πώληση και την εμπορία των βιολογικών προϊόντων, υπολογίζεται ότι το μερίδιο τους στην αγορά σήμερα είναι της τάξης του 0,5% της συνολικής αγοράς των γεωργικών προϊόντων σε όλες τις χώρες της Κοινότητας, αν και η κατάσταση αυτή διαφέρει πολύ από χώρα σε χώρα. Με βάση τα διαθέσιμα αριθμητικά στοιχεία συνάγεται ότι τα προϊόντα με τη μεγαλύτερη παρουσία είναι τα οπωροκηπευτικά και τα σιτηρά. Στη συνέχεια ακολουθούν τα έλαια, ο οίνος και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, ενώ ο βιολογικός τρόπος παραγωγής κρέατος είναι ακόμα πολύ περιορισμένος.

Οι αναλύσεις αγοράς είναι συγκλίνουσες και οι προοπτικές για το μέλλον είναι κατά κανόνα ευνοϊκές. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, το μερίδιο των βιολογικών προϊόντων κατά την έννοια της ισχύουσας κοινοτικής ρύθμισης θα αυξηθεί μέχρι το έτος 2000 στο 2,5% της αγοράς.

2. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Μια γρήγορη ματιά

2.1. Επίσημος τίτλος

"Κανονισμός αριθ. 2092/91 της 24.6.1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και τα είδη διατροφής"

2.2. Στόχος

Υποστήριξη και προστασία της βιολογικής παραγωγής με τη δημιουργία συνθηκών θεμιτού ανταγωνισμού.

2.3. Χρονοδιάγραμμα

Ο κανονισμός και οι τροποποιήσεις του είναι δεσμευτικές ως προς όλα τα μέρη τους και ισχύουν άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

2.4. Μέτρα

2.4.1. Πεδίο εφαρμογής

α) μη μεταποιημένα φυσικά προϊόντα

β) προϊόντα ανθρώπινης διατροφής που αποτελούνται κατά κύριο λόγο από ένα ή περισσότερα συστατικά φυτικής προέλευσης. Σε αναμονή μιας κοινοτικής ρύθμισης σχετικά με τα ζωικά προϊόντα, εφαρμόζεται η εθνική ρύθμιση ή οι αναγνωρισμένες διεθνείς πρακτικές στον τομέα της βιολογικής παραγωγής κτηνοτροφίας.

2.4.2. Κανόνες παραγωγής

Οι εκμεταλλεύσεις πρέπει να σέβονται τις αρχές της βιολογικής παραγωγής όπως ορίζονται στο παράρτημα 1 του κανονισμού:

- η ευφορία και η βιολογική δραστηριότητα του εδάφους μπορούν να διατηρηθούν ή να βελτιωθούν μόνο χάρη στη χλωρή λίπανση στα πλαίσια πολυετούς προγράμματος αμειψισποράς και με την ενσωμάτωση στο έδαφος οργανικών αποσυντεθειμένων ή μη ουσιών. Εάν αυτά τα μέσα μόνο δεν παρέχουν τη δυνατότητα βελτίωσης των εδαφών, επιτρέπεται η χρήση των οργανικών και ανόργανων λιπασμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα II του Κανονισμού.
- η καταπολέμηση των παρασίτων, των ασθενειών και των ζιζανίων βασίζεται στην εφαρμογή ορισμένων τεχνικών που διευκρινίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού. Σε περίπτωση που απειλείται άμεσα η καλλιέργεια, επιτρέπεται η χρησιμοποίηση των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα II.
- οι διάφοροι αυτοί κανόνες πρέπει να έχουν τηρηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου μετατροπής που ορίζεται σε δύο χρόνια για τις ετήσιες καλλιέργειες και σε τρία χρόνια για τις πολυετείς καλλιέργειες, προτού τα προϊόντα μπορέσουν να καταστούν εμπορεύσιμα με την ονομασία «προϊόντα βιολογικής γεωργίας»

2.4.3. Επισήμανση και διαφήμιση

Στην επισήμανση ή διαφήμιση, είναι δυνατόν να γίνεται αναφορά στο βιολογικό τρόπο παραγωγής μόνον εφόσον:

- αυτές οι ενδείξεις δείχνουν ότι πρόκειται για ένα γεωργικό τρόπο παραγωγής το προϊόν έχει παραχθεί σύμφωνα με τις αρχές της βιολογικής παραγωγής,
- με τη χρήση αποκλειστικά συστατικών που αναφέρονται στους καταλόγους του παραρτήματος VI, του Κανονισμού ή έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που διευκρινίζονται στον κανονισμό.
- το προϊόν και τα συστατικά του δεν έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία ιονισμού ή δεν έχουν παρεμβληθεί συστατικά που δεν επιτρέπονται από το παράρτημα VI του Κανονισμού.
- το προϊόν έχει παρασκευασθεί από επιχειρηματία που έχει υποβληθεί στα μέτρα ελέγχου που προβλέπονται από τον ίδιο κανονισμό.

Για τα προϊόντα διατροφής, η ονομασία πώλησης δεν μπορεί να αναφέρεται στο βιολογικό τρόπο παραγωγής, παρά μόνο αν περισσότερο από το 95% των συστατικών γεωργικής προέλευσης που περιέχονται στα προϊόντα έχουν παρασκευαστεί σύμφωνα με τις αρχές της βιολογικής παραγωγής ή έχουν εισαχθεί σύμφωνα με τον κανονισμό.

Τα προϊόντα τα οποία περιέχουν τουλάχιστον 70% συστατικά γεωργικής προέλευσης και έχουν παρασκευαστεί σύμφωνα με τις αρχές της βιολογικής παραγωγής ή έχουν εισαχθεί σύμφωνα με τον κανονισμό μπορούν να αναφέρουν το βιολογικό τρόπο παραγωγής στον κατάλογο των συστατικών. Η ένδειξη αυτή σαφώς διαχωρίζεται από την ονομασία πώλησης.

Μια μεταβατική περίοδος που ολοκληρώνεται την 31η Δεκεμβρίου 1997, επιτρέπει στα προϊόντα τα οποία περιέχουν τουλάχιστον 50% συστατικά, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό, να αναφέρουν το βιολογικό τρόπο παραγωγής στον κατάλογο των συστατικών.

Μετά την 1η Ιανουαρίου 1997, η επισήμανση θα πρέπει να περιλαμβάνει ενδείξεις που θα επιτρέπουν τον εντοπισμό του οργανισμού που πραγματοποίησε τον τελευταίο έλεγχο του προϊόντος.

Τα προϊόντα τα οποία προέρχονται από εκμεταλλεύσεις που έχουν εισέλθει σε μια διαδικασία μετατροπής προς τη βιολογική γεωργία, είναι δυνατόν να φέρουν την ένδειξη.

2.4.4. Σύστημα ελέγχου

- Κάθε επιχειρηματίας που παράγει, παρασκευάζει ή εισάγει προϊόντα πρέπει να γνωστοποιεί τη δραστηριότητά του στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ασκεί και υποβάλλει την εκμετάλλευσή του στο καθεστώς του προβλεπόμενου ελέγχου.
- Τα κράτη μέλη εγκαθιδρύουν ένα σύστημα ελέγχου το οποίο θα διαχειρίζονται μια ή περισσότερες αρμόδιες αρχές ή ιδιωτικοί οργανισμοί που εγκρίθηκαν με βάση έναν κατάλογο κριτηρίων και όρων.
- Ο κατάλογος των επιχειρηματιών που υπόκεινται στο σύστημα ελέγχου πρέπει να διατίθεται από την αρμόδια αρχή.
- Ο ρόλος και οι υποχρεώσεις των οργανισμών ελέγχου προσδιορίζονται από τον κανονισμό.

Η ένδειξη ποιότητας στο σύστημα ελέγχου πρέπει να αναφέρεται αποκλειστικά στην επισήμανση των προϊόντων που:

- πληρούν τις διατάξεις παραγωγής και όλες τις φάσεις παραγωγής και παρασκευής των οποίων υποβλήθηκαν σε έλεγχο
- προέρχονται από επιχειρηματίες που υπόκεινται στο σύστημα έλεγχου.
- έχουν συσκευασθεί και μεταφερθεί σε κλειστές συσκευασίες.

Αυτή η ένδειξη δεν αποτελεί εγγύηση ότι το προϊόν είναι ανωτέρας ποιότητας από άποψη γεύσης και οσμής (οργανοληπτικά κριτήρια), θρεπτικής αξίας ή υγιεινής διατροφής.

2.4.5. Εισαγωγές από τρίτες χώρες

Τα εισαγόμενα προϊόντα πρέπει να έχουν ελεγχθεί στις τρίτες χώρες από έναν οργανισμό ελέγχου που εκδίδει μια βεβαίωση η οποία πιστοποιεί ότι το προϊόν έχει παρασκευαστεί με ένα ισοδύναμο σύστημα παραγωγής.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαθέτει κατάλογο τρίτων χωρών των οποίων οι οργανισμοί ελέγχου έχουν εγκριθεί ή με τις οποίες έχει συναφθεί ένα σύστημα παρεκκλίσεων.

2.4.6. Μόνιμη επιτροπή βιολογικής γεωργίας

Αυτή η επιτροπή που συνιστάται βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού, εξασφαλίζει την παρακολούθηση της ρύθμισης και προβαίνει στην προσαρμογή των παραρτημάτων.

3. Νομικά στοιχεία αναφοράς

Κανονισμός αριθ. 2092/91 της 24.6.1991 (Ε.Ε. L 198 της 22.7.91) όπως τροποποιήθηκε από R 94/92 (Ε.Ε. L 11 της 17.1.92), R 1535/92 (Ε.Ε. L 162 της 16.6.92), R 2083/92 (Ε.Ε. L 208 της 24.7.92), R 3457/92 (Ε.Ε. L 350 της 1.12.92), R 3713/92 (Ε.Ε. L

378 της 23.12.92), R 2608/93 (E.E. L 239 της 24.9.93), R 468/94 (E.E. L 59 της 3.3.94), R 1468/94 (E.E. L 159 της 28.6.94), R 2381/94 (E.E. L 255 της 1.10.94), R 529/95 (E.E. L 54 της 10.3.95), R 1201/95 (E.E. L 119 της 30.5.95), R 1202/95 (E.E. L 119 της 30.5.95), R 1935/95 (E.E. L 186 της 5.8.95).

Επισυνάπτονται στη συνέχεια.

4. Παραρτήματα του βασικού κανονισμού

- I. Κανόνες βιολογικής παραγωγής στις εκμεταλλεύσεις
 - II.A. Προϊόντα που προορίζονται για τη λίπανση και τη βελτίωση του εδάφους
 - II.B. Προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των παρασίτων και των ασθενειών των φυτών
 - III. Ελάχιστες απαιτήσεις ελέγχου και μέτρα ασφάλειας στο πλαίσιο του καθεστώτος ελέγχου των άρθρων 8 και 9
 - IV. Στοιχεία γνωστοποίησης για τη δραστηριότητα του επιχειρηματία στην αρχή αρμόδια
 - V. Ένδειξη πιστότητας στο σύστημα ελέγχου
 - VI.A. Επιτρεπόμενες ουσίες ως συστατικά μη γεωργικής προέλευσης
 - VI.B. Ουσίες των οποίων επιτρέπεται η χρήση κατά την παρασκευή
 - VI.Γ. Επιτρεπόμενες ουσίες ως συστατικά γεωργικής προέλευσης.
- Επισυνάπτονται στη συνέχεια.

5. Εφαρμογή

Ο κατάλογος των οργανισμών πιστοποίησης δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα (E.E. C 284 του Οκτωβρίου 1993).

6. Οργανισμοί πηγές για συμπληρωματικές πληροφορίες

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
M.Scharpe
DG VIBII.1
84, Rue de la Loi
Bureau 1/12
B- 1049 Bruxelles
Τηλ.: + 32 2 295 59 51 Φαξ : +32 2 296 59 63

3. ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ- ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Οι Κοινοτικές ρυθμίσεις για τα βιολογικά προϊόντα καλύπτουν όλο τον κύκλο τους, από την παραγωγή ως την κατανάλωσή τους. Περιορίζονται όμως μόνο στα μη μεταποιημένα φυτικά προϊόντα όπως και σε προϊόντα διατροφής με φυτική προέλευση. Δεν αφορούν ακόμα τα ζωικά προϊόντα. Οι ρυθμίσεις αυτές έρχονται να βάλουν τάξη σ' ένα χώρο που παρατηρούνται πολλές καταχρήσεις.

Ορίζονται συγκεκριμένες αρχές και κανόνες παραγωγής, μεταποίησης και διάθεσης των προϊόντων. παρακάτω παρουσιάζονται βασικά σημεία τους. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ανατρέξουν στους κανονισμούς στη συνέχεια για περισσότερες λεπτομέρειες.

3.1 ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Λίπανση

Η γονιμότητα και η βιολογική δραστηριότητα του εδάφους πρέπει να εξασφαλίζεται με την καλλιέργεια ψυχανθών, με χλωρή λίπανση ή με την καλλιέργεια βαθύρριζων φυτών στα πλαίσια κατάλληλου πολυετούς προγράμματος αμειψισποράς με την ενσωμάτωση οργανικών ουσιών (λιπασματοποιημένων ή μη) που προέρχονται από γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες τηρούν τις μεθόδους βιολογικής παραγωγής. Ορισμένα κτηνοτροφικά προϊόντα (κοπριά) είναι δεκτά, εφόσον προέρχονται από κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις που τηρούν τους κανόνες βιολογικής κτηνοτροφίας σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική ρύθμιση.

Εάν τα προαναφερόμενα μέσα δεν επαρκούν για να καλύψουν τις θρεπτικές ανάγκες των φυτών και την οργανική ισορροπία του εδάφους, και είναι συνεπώς αναγκαία η χρήση συμπληρωματικών στοιχείων, είναι δυνατό να χρησιμοποιείται ένας περιορισμένος αριθμός οργανικών ή ανόργανων λιπασμάτων.

Τα προϊόντα που επιτρέπονται στη βιολογική γεωργία για τη λίπανση και τη βελτίωση του εδάφους αναφέρονται στο Παράρτημα II μέρος Α του κανονισμού αριθ. 2092/91)

Καταπολέμηση των ασθενειών

Η προστασία των φυτών από τα παράσιτα και τις ασθένειες καθώς και η εξάλειψη των ζιζανίων εξασφαλίζονται με ένα σύνολο τεχνικών μεθόδων που πρέπει να αποφεύγουν τη χρησιμοποίηση φυτοφαρμάκων : επιλογή των ειδών που παρουσιάζουν φυσική αντοχή, κατάλληλο πρόγραμμα εναλλαγής καλλιεργειών, μηχανικές μέθοδοι καλλιέργειας, θερμική αποψίλωση, προστασία των φυσικών εχθρών των παρασίτων.

Σε περίπτωση που απειλείται άμεσα η καλλιέργεια, επιτρέπεται χρησιμοποίηση ενός περιορισμένου αριθμού φυτοϋγειονομικών προϊόντων. Τα προϊόντα αυτά αναγράφονται στο μέρος Β του παραρτήματος II του κανονισμού αριθ. 2092/91.

Περίοδος μετατροπής

Κατά τη μετάβαση από τη συμβατική γεωργία προς τη βιολογική γεωργία, η ελάχιστη διάρκεια μετατροπής είναι δύο έτη (πριν από τη σπορά) για τις ετήσιες καλλιέργειες και τρία έτη (πριν από την πρώτη συγκομιδή προϊόντων) για τις πολυετείς καλλιέργειες, εκτός από τους βοσκότοπους. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να αυξηθούν ή να μειωθούν, ανάλογα με το ιστορικό των προηγούμενων καλλιεργειών.

Η περίοδος μετατροπής, όπως και οι περιορισμοί για την εμπορία των γεωργικών προϊόντων που παράγονται κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν αφορούν τους παραγωγούς εκείνους οι οποίοι τηρούν τις αρχές του βιολογικού τρόπου παραγωγής τουλάχιστον επί διετία.

3.2 ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ

Η κοινοτική ρύθμιση περιορίζει σε πολύ μεγάλο βαθμό τα συστατικά μη γεωργικής προέλευσης (διάφορες πρόσθετες ουσίες, ανόργανες ουσίες, αρωματικές ουσίες, κλπ) καθώς και τα βοηθητικά μέσα επεξεργασίας που μπορεί να είναι απαραίτητα για την παρασκευή τροφίμων από βιολογικά γεωργικά προϊόντα.

Στους πίνακες που ακολουθούν υπάρχει ο κατάλογος αυτών των επιτρεπόμενων προϊόντων. Παράρτημα VI μέρος Α του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/911

3.3 ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η κοινοτική ρύθμιση, ιδίως το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/91 παραθέτει λεπτομερέστατα τους τρόπους διενέργειας του ελέγχου και τις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν όλοι οι παραγωγοί, επιχειρηματίες κτλ βιολογικών προϊόντων.

Κάθε επιχειρηματίας, ανεξάρτητα από το αν είναι παραγωγός, μεταποιητής ή εισαγωγέας γεωργικών προϊόντων, ο οποίος, στο πλαίσιο μίας εμπορικής δραστηριότητας, θέτει στην αγορά γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα με αναφορά στον βιολογικό τρόπο παραγωγής υποχρεούται να κοινοποιεί τη δραστηριότητά του στην αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους. Επιπλέον, πρέπει να υπόκειται στο καθεστώς ελέγχου που εφαρμόζει το κράτος μέλος.

Το κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει μία ή περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες ή εγκεκριμένους ιδιωτικούς φορείς. Μία αρμόδια αρχή ελέγχου, που ορίζεται από το κράτος μέλος, εξασφαλίζει την επαλήθευση και την αντικειμενικότητα των ελέγχων που πραγματοποιούν οι οργανισμοί ελέγχου. Κανένα βιολογικό προϊόν δεν είναι δυνατό να τεθεί σε εμπορία με αυτή την ονομασία πριν από τον έλεγχο και τη σχετική πιστοποίηση.

Για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, ο οργανισμός ελέγχου καταρτίζει μία πλήρη περιγραφή της μονάδας κατά την έναρξη της εφαρμογής του καθεστώτος ελέγχου. Ο παραγωγός οφείλει στη συνέχεια να κοινοποιεί κάθε χρόνο στον οργανισμό ελέγχου το πρόγραμμα καλλιέργειας φυτικών προϊόντων για κάθε αγροτεμάχιο. Πρέπει να τηρούνται πλήρη λογιστικά στοιχεία και για τις πρώτες ύλες που αγοράζονται και για τα γεωργικά προϊόντα που τίθενται σε πώληση. Στα λογιστικά στοιχεία καταχωρούνται οι ποσότητες, η ακριβής περιγραφή, η προέλευση και ο προορισμός των εν λόγω προϊόντων.

Σε περίπτωση που στην ίδια γεωργική εκμετάλλευση εφαρμόζονται μία βιολογική μέθοδος παραγωγής και μία συμβατική μέθοδος παραγωγής, υπάρχει υποχρέωση για σαφή διαχωρισμό των αγροτεμαχίων και των χώρων αποθήκευσης των προϊόντων των δύο διαφορετικών μορφών παραγωγής. Δεν είναι δυνατόν να καλλιεργούνται με τα δύο συστήματα παραγωγής οι ίδιες ακριβώς ποικιλίες φυτικών προϊόντων. Ο έλεγχος θα

διενεργείται στο σύνολο της εκμετάλλευσης και θα αφορά, συνεπώς, και το τμήμα της εκμετάλλευσης στο οποίο ασκείται η συμβατική μέθοδος παραγωγής.

Για τις μονάδες και συσκευασίας των βιολογικών προϊόντων, ισχύουν οι ίδιοι κανόνες εντοπισμού, παρακολούθησης και τήρησης λογιστικών στοιχείων. Τα λογιστικά στοιχεία πρέπει να τηρούνται με τρόπο που να επιτρέπουν στον οργανισμό ελέγχου να επαληθεύει τη φύση και την προέλευση των χρησιμοποιούμενων προϊόντων καθώς και το αποτέλεσμα της διαδικασίας μεταποίησης.

Για τους εισαγωγείς, τα μέτρα που προβλέπονται στο πλαίσιο του καθεστώτος ελέγχου αποσκοπούν στο να εξασφαλιστεί η επιτήρηση της διακίνησης των εισαγόμενων προϊόντων για κάθε παρτίδα χωριστά, ιδίως με την παροχή πληροφοριών που αφορούν τη φύση, την προέλευση και την ποιότητα της παρτίδας. Πρέπει επίσης να τίθενται στη διάθεση του οργανισμού ελέγχου τα στοιχεία που αφορούν τη μεταφορά και τον παραλήπτη των προϊόντων.

Σε περίπτωση διαπίστωσης μιας παρατυπίας, ο οργανισμός ελέγχου οφείλει να αφαιρεί τις ενδείξεις που αναφέρονται στο βιολογικό τρόπο παραγωγής για το σύνολο της παραγωγής ή για την αμφισβητούμενη παρτίδα. Εάν διαπιστωθεί μία σαφής παράβαση ή η οποία έχει παρατεταμένες επιπτώσεις, αφαιρείται από τον επιχειρηματία το δικαίωμα να παράγει ή να θέτει σε εμπορία για μία συγκεκριμένη περίοδο προϊόντα με ενδείξεις που αναφέρονται στο βιολογικό τρόπο παραγωγής.

Η οργάνωση του συστήματος ελέγχου υπάγεται στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους για την επικράτειά του. Ως εκ τούτου, τα ισχύοντα συστήματα ελέγχου παρουσιάζουν διαφορές από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ενώ στις Κάτω Χώρες υπεύθυνος για τους ελέγχους είναι ένας μόνο οργανισμός, υπάρχουν 51 εγκεκριμένοι για το σκοπό αυτό οργανισμοί στη Γερμανία, των οποίων οι δραστηριότητες καθορίζονται σε γενικές γραμμές σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών. Στις άλλες χώρες της Κοινότητας υπάρχουν ορισμένοι εγκεκριμένοι οργανισμοί. Βέλγιο (4), Δανία (2), Ελλάδα (2), Ισπανία (2), Γαλλία (4), Ιρλανδία (4), Ιταλία (7), Λουξεμβούργο (3), Πορτογαλία (2) και Ηνωμένο Βασίλειο (7). Από τα ανωτέρω στοιχεία, προκύπτει, συνεπώς, ότι εκτός από τις Κάτω Χώρες, ο επιχειρηματίας διαθέτει κάποιο βαθμό ελευθερίας ως προς την επιλογή του οργανισμού ελέγχου.

3.4 ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Η κοινοτική ρύθμιση καθορίζει σαφέστατους κανόνες για την επισήμανση και τη διαφήμιση των βιολογικών προϊόντων, ώστε να τεθεί τέρμα στην πολύ συγκεχυμένη κατάσταση που επικρατούσε, εφόσον ο καταναλωτής διακατέχονταν από αμφιβολία και δυσαρέσκεια. Ο κανονισμός αριθ. 2092/91 κάνει διαχωρισμό ανάμεσα στις διάφορες κατηγορίες προϊόντων, με βάση την περιεκτικότητά τους σε γεωργικά προϊόντα βιολογικής προέλευσης. Η περιεκτικότητα αυτή εκφράζεται σε ποσοστό επί της συνολικής περιεκτικότητας συστατικών γεωργικής προέλευσης.

- A. Μη μεταποιημένα και μεταποιημένα βιολογικά γεωργικά προϊόντα (φυτικά) που περιέχουν περισσότερο από 95% συστατικά γεωργικών προϊόντων με τις αρχές της βιολογικής παραγωγής

Μόνο αυτά τα προϊόντα μπορούν να φέρουν ένδειξη βιολογικού τρόπου παραγωγής στην ονομασία πώλησης του προϊόντος. Τα προϊόντα αυτά μπορούν να περιέχουν μέχρι 5% συστατικά συμβατικής γεωργικής προέλευσης, υπό την προϋπόθεση ότι τα προϊόντα αυτά δεν είναι διαθέσιμα εξωτικά φρούτα για παράδειγμα) ή είναι διαθέσιμα σε ανεπαρκή ποσότητα στην κοινοτική αγορά των βιολογικών προϊόντων. Το παράρτημα VI μέρος Γ του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) 2092/91 περιέχει τον κατάλογο αυτών των επιτρεπόμενων συστατικών.

Η επισήμανση αυτής της κατηγορίας προϊόντων, μπορεί, επίσης, να περιέχει ένδειξη συμμόρφωσης προς το καθεστώς ελέγχου . « βιολογική γεωργία - σύστημα ελέγχου Ε.Ο.Κ.». Η ένδειξη αυτή είναι σήμερα προαιρετική.

- B. Μεταποιημένα προϊόντα που περιέχουν ποσοστό 50 έως 95% συστατικών γεωργικής προέλευσης τα οποία παράγονται με το βιολογικό τρόπο παραγωγής.

Η επισήμανση αυτών των προϊόντων είναι δυνατόν να περιέχει ενδείξεις που να αναφέρονται στον βιολογικό τρόπο παραγωγής μόνο στον κατάλογο των συστατικών τους. Οι ενδείξεις αυτές πρέπει να περιορίζονται στα συστατικά που παράγονται με βιολογικό τρόπο παραγωγής.

- Γ. Μεταποιημένα προϊόντα που περιέχουν λιγότερο από 50% προϊόντων βιολογικής προέλευσης.

Δεν επιτρέπεται να γίνεται αναφορά στο βιολογικό τρόπο παραγωγής στην επισήμανση αυτών των προϊόντων, η οποία δεν μπορεί να φέρει καμία ένδειξη που να χρησιμοποιείται στα κράτη μέλη και να υποδηλώνει στον αγοραστή ότι το προϊόν αυτό έχει παραχθεί με το βιολογικό τρόπο παραγωγής.

- Δ. Προϊόντα που προέρχονται από γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες έχουν εισέλθει σε μία διαδικασία μετατροπής της παραγωγής.

Προσωρινά (ισχύς μέχρι την 1η Ιουλίου 1994), είναι δυνατό να αναγράφονται στην επισήμανση και στη διαφήμιση προϊόντων ενδείξεις που αναφέρονται σε μετατροπή της εκμετάλλευσης προς τη βιολογική γεωργία, υπό την προϋπόθεση ότι δεν παραπλανούν τον καταναλωτή όσον αφορά την ακριβή φύση του προϊόντος. Η γεωργική εκμετάλλευση πρέπει να υπόκειται στο μηχανισμό ελέγχου και πρέπει να τηρείται μία περίοδος 12 μηνών πριν από τη συγκομιδή. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση του παραγωγού κατά το μεταβατικό στάδιο που είναι κατά κανόνα πολύ επαχθές (εφόσον απαιτούνται επενδύσεις για τη μετατροπή του συστήματος παραγωγής και οι αποδόσεις είναι χαμηλότερες), παρέχοντάς του τη δυνατότητα να αξιοποιήσει καλύτερα την παραγωγή του.

Η Επιτροπή πρότεινε να παραταθεί η ισχύς αυτής της διάταξης για αόριστο χρόνο.

4. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 2092/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1991

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Προϊόντα που επιτρέπονται στη βιολογική γεωργία για τη λίπανση και τη βελτίωση του εδάφους. (Παράρτημα ΙΙ μέρος Α τον κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/91)

Κοπριά αγροκτήματος και πουλερικών
Υγρή κόπρος ή ούρα
Άχυρα
Τύρφη
Λιπάσματα από εξαντλημένα υποστρώματα μανιταροκαλλιέργειας και σκωληκοτροφίας
Λιπάσματα από οργανικά οικιακά απορρίμματα
Λιπάσματα από κατάλοιπα φυτών
Επεξεργασμένα ζωικά προϊόντα σφαγείων και βιομηχανιών ιχθύων
Οργανικά υποπροϊόντα βιομηχανιών τροφίμων και κλωστοϋφαντουργιών
Φύκη και προϊόντα φυκών
Πριονίδι, φλοιοί δένδρων και απορρίμματα ξύλου
Τέφρα ξύλου
Φυσικά φωσφορικά πετρώματα
Κεκαυμένα πετρώματα φωσφορικού αργιλίου
Βασική τέφρα
Πετρώματα καλιούχων αλάτων
Θεική ποτάσσα (Ανάγκη που αναγνωρίζει η ελέγχουσα αρχή)
Ασβεστόλιθος
Κιμωλία
Μαγνησιούχα πετρώματα
Μαγνησιούχα ασβεστολιθικά πετρώματα
Θεικό μαγνήσιο
Γύψος (Θεικό ασβέστιο)
Ιχνοστοιχεία (βόριο, χαλκός, σίδηρος, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο, ψευδάργυρος) (Ανάγκη που αναγνωρίζει η ελέγχουσα αρχή) Θείο (Ανάγκη που αναγνωρίζει η ελέγχουσα αρχή)
Κόνις πετρωμάτων
Άργιλος (μπεντονίτης, περλίτης)
Χλωριούχο ασβέστιο (επεξεργασία του φυλλώματος των μηλιών, εφόσον αποδεδειγμένα υπάρχει έλλειψη ασβεστίου και/ή μαγνησίου ανάγκη που αναγνωρίζεται από έναν οργανισμό ελέγχου)

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Προϊόντα που επιτρέπονται στη βιολογική γεωργία για την καταπολέμηση των παρασίτων και των ασθενειών (Παράρτημα II μέρος Β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91)

Παρασκευάσματα με βάση πυρεθρίνες που εξάγονται από το <i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i> και περιέχουν ενδεχομένως συνεργό ουσία
Παρασκευάσματα από το <i>Derris elliptica</i>
Παρασκευάσματα από το <i>Quassia amoria</i>
Παρασκευάσματα από το <i>Ryania speciosa</i>
Πρόπολις
Γη διατόμων
Κόνις πετρωμάτων
Παρασκευάσματα με βάση τη μεταλδεΐδη, που περιέχουν αποθητικό για τα ανώτερα ζωικά είδη και εφόσον, χρησιμοποιούνται μέσα σε παγίδες
Θείον
Βορδιγάλιος πολτός
Βουργούνδιος πολτός
Πυριτικό νάτριο
Διτανθρακτικό νάτριο
Καλιούχος σάπων (μαλακό σαπούνι)
Παρασκευάσματα φερομονών
Παρασκευάσματα του <i>Bacillus Thuringiensis</i>
Κοκκώδη παρασκευάσματα ιών
Φυτικά έλαια
Ζωικά έλαια
Παραφινέλαιο

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Κατάλογος των συστατικών μη γεωργικής προέλευσης που επιτρέπονται από την κοινοτική ρύθμιση για την παρασκευή τροφίμων (Παράρτημα VI μέρος Α του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/911

Α. 1. Πρόσθετα τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων και ενισχυτικών

ΟΝΟΜΑ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ = ΕΟ

- E 170 Ανθρακικό ασβέστιο
- E 270 Γαλακτικό οξύ
- E 290 Διοξειδίο του άνθρακος E 296 Μηλικό οξύ
- E 300 Ασκορβικό οξύ
- E 306 Εκχύλισμα πλούσιο σε τοκοφερόλες

ΕΟ = αντιοξειδωτικό για τις λιπαρές ουσίες και τα έλαια

E 322 Λεκιθίνες

E 330 Κιτρικό οξύ

- E 333 Κιτρικό ασβέστιο
- E 334 Τρυγικό οξύ [L (+) -]
- E 335 Τρυγικό νάτριο
- E 336 Τρυγικό κάλιο
- E 341(i) Ορθοφωσφορικό ασβέστιο

ΕΟ = διογκωτική ουσία για τα άλευρα σε ζύμωση

E 400 Αλγινικό οξύ

E 401 Αλγινικό νάτριο

- E 402 Αλγινικό κάλιο
- E 406 Αγαρ
- E 407 Καρραγενάνες
- E 410 Κόμμι χαρουπιού
- E 412 Κόμμι γκουάρ
- E 413 Τραγακάνθιο κόμμι
- E 414 Αραβική μαστίχα
- E 415 Κόμμι xanthan
- E 416 Κόμμι καράγια
- E 440 (i)Πηκτίνη
- E 500 Ανθρακικό νάτριο
- E 501 Ανθρακικό κάλιο
- E 503 Ανθρακικό αμμώνιο
- E 504 Ανθρακικό μαγνήσιο
- E 516 θευκό ασβέστιο

ΕΟ = ενισχυτικό

E 524 Υδροξείδιο του νατρίου

ΕΟ = για την παρασκευή της επιφάνειας του langengebäck (μπισκότα περιοχής της Γερμανίας)
E 938 Αργό
E 941 Άζωτο
E 948 Οξυγόνο

A.2. Αρτύματα κατά την έννοια της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ

Ουσίες και προϊόντα όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο (β) περίπτωση (i) και στοιχείο (γ) της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ και τα οποία φέρουν σήμανση ως φυσικά αρτύματα ή παρασκευάσματα με φυσικά αρτύματα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο (δ) και παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας.

A.3. Νερό και άλατα

Πόσιμο νερό

Άλας (με χλωριούχο νάτριο ή χλωριούχο κάλιο ως βασικά συστατικά), το οποίο γενικά χρησιμοποιείται στην επεξεργασία τροφίμων.

A.4. Παρασκευάσματα με μικροοργανισμούς

- 1) Οποιαδήποτε παρασκευάσματα με μικροοργανισμούς οι οποίοι συνήθως χρησιμοποιούνται στην επεξεργασία τροφίμων, με εξαίρεση τους γενετικώς τροποποιημένους μικροοργανισμούς κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ.
- 2) Γενετικώς τροποποιημένοι μικροοργανισμοί κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία για τη λήψη απόφασης του άρθρου 14 (μέχρι στιγμής δεν έχει εγκριθεί κανένας μικροοργανισμός).

A.5. Μέταλλα (συμπεριλαμβανομένων των ιχνοστοιχείων) και βιταμίνες

Επιτρέπονται μόνο εφόσον η χρήση τους απαιτείται δια νόμου στα τρόφιμα στα οποία ενσωματώνονται.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Κατάλογος των βοηθητικών μέσων επεξεργασίας και άλλων προϊόντων που είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν για τη μεταποίηση βιολογικών γεωργικών προϊόντων (Παράρτημα VI μέρος Β του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/91)

ΟΝΟΜΑ	ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ
Νερό	
Χλωριούχο ασβέστιο	Πηκτικός παράγοντας
Ανθρακικό ασβέστιο	
Υδροξείδιο του ασβεστίου	
θειούχο ασβέστιο	Πηκτικός παράγοντας
Χλωριούχο μαγνήσιο (ή nigari)	Πηκτικός παράγοντας
Ανθρακικό κάλιο	Αποξήρανση σταφυλιών
Ανθρακικό νάτριο	Ρυθμιστικός παράγοντας οξύτητας στη ζαχαροβιομηχανία
θειικό οξύ	Ρυθμιστικός παράγοντας οξύτητας στη ζαχαροβιομηχανία
Υδροξείδιο του νατρίου	Ρυθμιστικός παράγοντας οξύτητας στη ζαχαροβιομηχανία και επεξεργασία των πράσινων ελαίων
Διοξείδιο του άνθρακα	
Άζωτο	
Αιθανόλη	Διάλυμα
Ταννικό οξύ	Βοηθητικό μέσο διήθησης
Λεύκωμα αυγού	
Καζεΐνη	
Ζελατίνη	
Ιχθυόκολλα	
Φυτικά έλαια	Λιπαντικός παράγοντας ή παράγοντας εξαπόλυσης ή αντιαφρώδες για τη ζαχαροβιομηχανία
Gel - Διοξείδιο της σιλικόνης ή κολλοειδές διάλυμα αυτής	
Ενεργός άνθρακας	
Τάλκης	
Μπεντονίτης	
Καολίνη	
Γη διατόμων	
Περλίτης	
Ρυζάλευρο	
Κελύφη φουντουκιών	
Κεχρί	Παράγοντας εξαπόλυσης
Κερί κοπερνικίας	Παράγοντας εξαπόλυσης

Παρασκευάσματα μικροοργανισμών και ενζύμων

i) τα οποιαδήποτε παρασκευάσματα μικροοργανισμών ή ενζύμων, τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται ως βοηθητικά μέσα επεξεργασίας τροφίμων στην επεξεργασία τροφίμων, με εξαίρεση τους γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ

ii) γενετικώς τροποποιημένοι μικροοργανισμοί κατά την έννοια των άρθρων 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ, εφόσον έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία για τη λήψη απόφασης του άρθρου 14 (μέχρι στιγμής δεν έχει εγκριθεί κανένας μικροοργανισμός).

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Κατάλογος των συστατικών γεωργικής προέλευσης που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο και των οποίων η χρησιμοποίηση επιτρέπεται για την παρασκευή μεταποιημένων προϊόντων που φέρουν την ονομασία βιολογικά προϊόντα (Παράρτημα VI μέρος Γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91)

Μεταποιημένα φυτικά προϊόντα και τα παράγωγα προϊόντα τους που λαμβάνονται με τις μεθόδους που αναφέρονται στον ορισμό 2 στοιχείο (α) του κανονισμού Ε.Ο.Κ./207/93

1. Εδώδιμοι καρποί, κάρνα και σπόροι
Καρύδα
Καρύδι Βραζιλίας
Καρύδια ανακαρδιοειδών
Χουρμάδες
Ανανάδες
Μάνγκο
Παπάγια
Αγριοκορόμηλα
Κακάο
Μαρακούγια (φρούτα του πάθους)
Κάρνα κόλας
Φυστίκια
Κυνόρροδο
Ιπποφαή
Μύρτιλλος
Σιρόπι σφονταμιού
Κουϊνόα ή χηνοπόδιο
Αμάρανθος
Σπόροι ραπανιού
Κουκουνάρι
Σπόροι κολοκύθας
Βελανίδια
Τριφύλλιον το ελληνικόν
Acerola
Ραδίκια
Εδώδιμα μπαχαρικά και βότανα
Όλα τα προϊόντα με εξαίρεση το θυμάρι

Σιτηρά
(Κεχρί. απαλείφεται)
Άγριο ρύζι (Zizania plauspra)
Ελαιούχοι σπόροι και καρποί
Σπόροι σουσαμιού
Διάφορα
Φύκη, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων φυκιών.
2. Φυτικά προϊόντα που έχουν μεταποιηθεί με τις μεθόδους που αναφέρονται στον ορισμό 2 στοιχείο του κανονισμού ΕΟΚ 207 93
Λίπη και έλαια, ραφινάρισμα ή μη, που δεν έχουν όμως υποστεί χημική τροποποίηση και τα οποία προέρχονται από άλλα φυτά εκτός από :
Ελιά
Ηλίανθος
Σάκχαρα, άμυλο και άλλα προϊόντα των σιτηρών
Ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο και ζαχαρότευτλα. Άμυλο που παράγεται από σιτηρά και βολβούς, μη χημικά τροποποιημένους.
Αποξηραμένα αλευρόκολλα
Ριζόχαρτο
Γλουτένη
Διάφορα
Χυμός λεμονιού
Ξίδι από κρασί ή άλλα ποτά που αποτελούν προϊόν ζυμώσεων εκτός από τον οίνο και τον μηλίτη οίνο
3. Ζωικά προϊόντα
Μέλι
Ζελατίνη
Εδώδιμοι υδρόβιοι οργανισμοί που δεν προέρχονται από ιχθυοκαλλιέργεια
Λακτόζη
Βουτυρόγαλα σε σκόνη

**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΠΟΥ
ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 15 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 2092/91**

Το άρθρο 9 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής, ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα ελέγχου το οποίο διαχειρίζονται μια ή περισσότερες αρμόδιες αρχές ή / και εγκεκριμένοι ιδιωτικοί οργανισμοί.

Στην Ελλάδα έχουν χορηγηθεί 2 άδειες λειτουργίας για τον έλεγχο και την πιστοποίηση βιολογικών προϊόντων φυτικής προέλευσης, με Υπουργικές Αποφάσεις.

1. Αριθ.372781/21-7-93 Απόφαση Υπουργού Γεωργίας για χορήγηση άδειας λειτουργίας στον «Σύλλογο Οικολογικής Γεωργίας Ελλάδας» , για τον έλεγχο και την πιστοποίηση βιολογικών προϊόντων φυτικής προέλευσης, που εδρεύει στην ΑΘΗΝΑ - Στουρνάρη 46 και Καπνοκοπτηρίου 1, με αριθ. Μητρώου ΒΓ/001.
2. Αριθ. 372782/21-7-93, για χορήγηση άδειας λειτουργίας στον Οργανισμό πιστοποίησης και Ελέγχου Βιολογικών Προϊόντων Φυτικής Προέλευσης «ΔΗΩ», που εδρεύει στην ΑΘΗΝΑ - Πολυτεχνείου 8, με αριθ. Μητρώου ΒΓ/002.

5. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ - ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

1. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 24ης Ιουνίου 1991

Αφορά το βιολογικό τρόπο παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής»

22. 7. 91 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 198

2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) υπ' αριθμόν 94/92 της Επιτροπής της 14ης Ιανουαρίου 1992

Θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγών από τρίτες χώρες που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91.

17.1. 92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 11

3. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1535/92 της Επιτροπής της 15ης Ιουνίου 1992.

Τροποποιεί τα παραρτήματα I και III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. (2092/91).

16.6. 92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L162

4. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2083/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 14ης Ιουλίου 1992

Τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 όσον αφορά το καθεστώς εισαγωγής από τρίτες χώρες,

24. 7. 92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 208

5. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3457/92 της Επιτροπής της 30ης Νοεμβρίου 1992.

Θεσπίζει τις διατάξεις που αφορούν το πιστοποιητικό ελέγχου για τις εισαγωγές στην Κοινότητα προελεύσεως τρίτων χωρών.

01.12. 92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 350

6. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 207/93 της Επιτροπής της 29ης Ιανουαρίου 1993

Θεσπίζει το παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91

2. 2. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 25

7. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2608/93 της Επιτροπής της 23ης Σεπτεμβρίου 1993

Τροποποιεί τα παραρτήματα. I, II και III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91.
24. 9. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 239

8. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 468/94 της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 1994.

Τροποποιεί το παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91.
3. 3. 94 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 59

9. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 688/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 28ης Μαρτίου 1994

Παρατείνει την προθεσμία εφαρμογής τον άρθρου 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91.
29. 3. 94 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 84/9

10. Πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου που τροποποιεί τον ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 : COM (93) 558 της 12ης Δεκεμβρίου 1993.

Το θέμα εξετάζεται στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
12. 93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. C 336

**ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ**

Δεν επισυνάπτονται, διατίθενται από το CARREFOUR / Ο.Α.ΔΥ.Κ.

1. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 της 15ης Ιουλίου 1991

σχετικά με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων
06.08.91 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 218.

2. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. Β66/90 της 29ης Μαρτίου 1990

σχετικά με τη βελτίωση της μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων
06.04.90 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 91.

3. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.3669/93 της 22ας Δεκεμβρίου 1993

που τροποποιεί τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, (ΕΟΚ) 866/90, (ΕΟΚ) 1360/78, (ΕΟΚ) 1035/72 και (ΕΟΚ) 449/69 για την επίσπευση της προσαρμογής των διαρθρώσεων παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας στα πλαίσια της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής..

31.12.93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 338.

4. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.2078/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992

σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου
30.07.92 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 215.

5. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.2081/93 του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων .

31.07.93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 193.

6. Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.2085/93 του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 σχετικά με το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Προσανατολισμού.

31.07.93 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Αριθ. L 193.